

slette denne Paragraf, saaledes at der kunde blive Bund i Loven rent finansielt set, og man kunde vide, hvor store Beløb der nu ofres. Vi vil derfor fra vor Side arbejde for, at § 4 i den gamle Dyrtidslov slettes.

Jeg har her gennemgaaet de væsentlige Ændringer, som er foreslaaede, og skønt jeg anerkender, at Ministeren er gaaet et Skridt i den rigtige Retning med Hensyn til Afviklingen, mener jeg, som jeg alt har antydnet, at man kan komme betydeligt længere ned uden at gøre Skade. I øvrigt skal jeg ikke opholde mig ved de andre Bestemmelser, som er foreslaaet fornyede, men skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig og tillige hurtig Fremme, da Lovens Gyldighed udløber til 1. Juli. Dog vil jeg forbeholde mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, ogsaa for at man kan faa Lejlighed til at se paa de Indberetninger, der, efter hvad Ministeren omtalte ved Fremsettelsen, er kommet fra de forskellige Kommuner.

Hauge: Jeg kan paa mit Partis Vegne sige, at vi i det væsentlige accepterer det foreliggende Lovforslag. Dermed er dog ikke sagt, at vi i og for sig mener, at alle Lovforslagets Bestemmelser er helt igennem heldige, vi vil gerne navnlig paa et enkelt Omraade have en Ændring gennemført. Lovforslaget skal jo gælde for 4 Maaneder, altsaa fra 1. Juli til 1. November, det er Aarets 4 bedste Arbejdsmaaneder, og vi kan som Følge deraf acceptere Forslaget om, at vi i disse 4 Maaneder gaar til en Indskrænkning i de hidtil gældende Dyrtidsforanstaltninger. Hvad der derefter skal ske, forekommer det os umuligt i Øjeblikket at sige noget afgørende om. Man kan ikke med Rette paastaa, at de overordentlige Forhold nu er forbi, ingen ved, hvad de nærmeste Uger kan bringe af Forandringer i de nuværende Forhold, og disse er paa mange Maader alt andet end normale.

Lovforslaget afviger ikke saa lidt fra den Dyrtidslov, som vi vedtog i Fjor, og den Fornyeelse af Dyrtidsloven, som gælder til 1. Juli. For det første foreslaas det, at § 1 i den gældende Dyrtidslov helt skal udgaa, det vil sige, at alle Statsforanstaltninger, truffene i Henhold til § 1, ophæves fra 1. Juli at regne. Dermed er det givet, at Brødpriserne og Smørpriserne vil stige, og at man faar forhøjet Pris paa Flæsk, og ogsaa Bestemmelserne under Dyrtidslovens § 1 vedrørende Byggryn ophæves. Men vi accepterer desuagtet Lovforslaget,

som det her foreligger, idet vi erkender, at der i alt Fald i disse 4 Maaneder kan være Grund til at ophøre med Nedsættelse af Priserne udover, hvad de paa anden Vis er nedsatte. Saa faar vi, som sagt, se, hvad Tiden vil bringe, naar de 4 Maaneder er forløbet.

§ 2 i den hidtil gældende Dyrtidslov bliver § 1 i det foreliggende Lovforslag. Ifølge Lovforslaget, som det foreligger her, gives der et Tilskud fra Statens Side til Brændselspriserne. Nedsættelse i de kommende 4 Maaneder paa den Betingelse, at Kommunen yder Halvdelen af, hvad Staten yder, altsaa faar $\frac{2}{3}$ Refusion. Vi er tilfredse med denne Form for Statstilskudet og kan godt acceptere, at Kommunerne for at faa dette Statstilskud selv skal yde Tilskud, og vi kunde vel ogsaa imødekomme de Ønsker, der fremførtes af det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne (Martin Hansen), om en ændret Form for den praktiske Uddeling af Pengene, idet vi erkender, at den hidtil praktiserede Uddeling har haft sine betydelige Mangler, navnlig i Landkommunerne. Vi kunde nok naa til en Forstaaelse om den praktiske Uddeling af Pengene; derimod kan vi paa ingen Maade billige Kravet om, at det her foreslaaede Beløb skal nedsættes, vi maa tværtimod mene, at Beløbet skal forhøjes, og at Paragraffen i Stedet for at affattes saaledes, at den kun har Gyldighed i 4 Maaneder og kun tager Sigte paa en foreløbig Brændselshjælp, bør være endelig, saaledes at der ved denne Paragraf tages endelig Bestemmelse om, hvilke Tilskud det offentlige kan yde til Anskaffelse af Brændsel i den kommende Vinter.

Det forekommer os, at der er saa meget mere Grund til at gøre dette, som man netop i Sommermaanederne, da Folk har mere Evne til at betale end om Vinteren, bør animere til Køb af Brændsel ved at yde det fornødne Tilskud fra det offentliges Side. Tilskud synes os ganske paakrævet og lige saa paakrævet nu som sidste Aar, idet der ikke er Tale om, at Brændselet er gaaet ned i Pris. Jeg vil tro, at Forholdet er dette, at en Hektoliter Kul fremdeles koster 11—12 Kr., det vil sige 4 Gange saa meget, som en Hektoliter Kul kostede før Krigen. Vi kan altsaa ikke regne med den statistiske Angivelse, der findes i Lovforslagets Bilag, hvorefter Brændselspriserne her i København skulde være kun 168 pCt. højere end før Krigen. Brændselspriserne Højde er saaledes, at det forekommer os ganske nødvendigt, at det offentlige yder